

na lov. Na odkazanem mestu ali »štantu« se mu je zataknila puška iz neznanega vzroka. Orožje se je sprožilo in ves naboj šiber je zadel Vodopivca v glavo. Smrtono-nevarno ranjenega so hoteli ljubljanski reševalci prepeljati v bolnišnico, pa je že med prevozom izdihnil.

Kolesar smrtno povožen od avtomobilista. Franc Polž, 23 letni delavec iz Domžal, se je peljal zvečer na kolesu proti domu. Ko je privozil do železniških zapornic proge proti Kamniku, je pridrvel za njim neznan avtomobilist in je treščil z vso silo v Polževo kolo. Kolesar je vsled sunka odletel v loku in je obležal mrtev v mlaki krvi. Pri padcu si je strl prsni koš, razbil si je spodnjo čeljust in na levih sencih je dobil smrtono-nevarno rano. Kako silovit je bil sunek, nam nekoliko predoči dejstvo, da so Polžu pri trčenju odleteli čevlji z nog in so jih našli na drugi strani ceste. Brezobzirni avtomobilist se ni zmednil za žrtev in je oddivjal v noč.

Razne požarne nesreče. V Debru pri Laškem se je vnela pri posestniku Škorjancu skladownica za drva. Sosedna poslopja so prav blizu in gre sosedom ter gasilcem zahvala, da se požarna nesreča ni razširila. — Na podstrešju hiše g. Pirnata v Laškem se je vnelo na nepojasnen način seno. Gasilci so omejili ogenj na ostrešje omenjenega poslopja in znaša škoda 5000 dinarjev. — V Dragomlju je vpepelil v noči podtaknjen ogenj kozolec posestnika in krčmarja Grada. Gasilci in domači ljudje so preprečili, da kozolec ni povsem pogorel, ampak so rešili dva dela. V tem primeru je na delu ljubljanska policija, da bi izsledila požigalca. — Dne 8. oktobra zvečer je v Zg. Hočah pri Mariboru požigalčeva roka zažgala kup sena pred gospodarskim poslopjem posestnika Fr. Preglja. Domači so ogenj pravočasno opazili in ga pogasili. Še isto noč se je ponovil poskus požiga krog devete ure zvečer in so ga domači zopet udušili. Naslednjo noč je zažgal požigalec kup sena na podstrešju gospodarskega poslopja. Zgorelo je ostrešje, pribrezli gasilci so rešili spodnje dele

poslopja. — V Vačah nad Litijo so doživeli v teku četrta leta šest požarov. Prebivalstvo je v neprestanem strahu pred zlobno požigalčev roko, katere doslej kljub vestnemu prizadevanju orožništva in domačega prebivalstva niso mogli izslediti. — Nenadno je izbruhnil ogenj v vinski gorici na Pirovškem vrhu pri Cerkljah ob Krki. Zgorel je vinski hram posestniku Janezu Kozarju. V hramu je bilo 19 hl dolenskega vina, dve škropilnici in razni drugi predmeti. Škoda znaša 30.000 din. Pogorelec ni bil zavarovan. — V Zgornjih Jablanah pri Cirkovcah na Dravskem polju je zgorelo posestniku Jožefu Finguštu 70 jurjev vredno gospodarsko poslopje s krmo in z raznim orodjem. — V Šikolah, isto tako na Dravskem polju, je postalo žrtev požara gospodarsko poslopje posestnice Marije Beranič, katere je oškodovana za 12.000 din. — Na Strmcu pri Ljutomeru je uničil najbrž podtaknjen ogenj gospodarsko poslopje in stiskalnico viničarije Hinka Cimermana. Viničarijo so očuvali gasilci. — V Starošincih na Dravskem polju je zgorelo 20.000 din vredno gospodarsko poslopje posestniku Matvežu Mesarič. — V Dragovici pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah se je pojavil ogenj v kleti posestnika Karla Brumen. Ogenj se je razširil tudi na druga poslopja in znaša škoda 12.000 din.

Razne novice.

Spomenik kralju Aleksandru. Na Rakeku so odkrili zadnjo nedeljo slovesno bronnasti spomenik kralja Aleksandru I. z velikimi slovesnostmi.

Občni zbor Okrajne kmečke zveze se vrši, kakor je bilo že objavljeno, 24. oktobra ob 9. uri zjutraj. Ne bo se pa vršil v Zadrugi gospodarski banki, kakor je bilo prvotno objavljeno, temveč se bo vršil na Vinarski šoli v Mariboru ob isti uri, in sicer iz razloga, ker se v Zadrugi gospodarski banki vrši sadni sejem. Ponavljamo, da je za odbornike Krajevnih kmečkih zvez udeležba obvezna, vabijo se pa vsi kmetje, člani Krajevnih kmečkih zvez

TOLŠČA JE VAŠEMU SRCU NEVARNA!

Zato se Vam od vseh strani svetuje, da ukrenete nekaj, kar bi Vam dalo zopet vitkejšo linijo. Vsakomur pa ni mogoče, da bi si privoščil zdravljenje v Karlovi Varah, Kisslingenu itd. Večina za to nima ne časa, ne denarja. Malenkostni strošek za Krušen sol, to posrečeno mešanico iz učinkovitih mineralnih vod, pa zmore vsakdo.

Zdravljenje s Krušen soljo se more izvajati brez vsake motnje v službi tudi doma, saj stane ena steklenica Krušen sol, zadoščajoča za tri mesece, samo 45 din, mala steklenica pa 27 din.

Krušen sol ureja prebavo in preosnovno telesa ter preprečuje in onemogoča tvorbo škodljivih snovi, ki povzročajo telesno debelost in utegnejo biti vzrok raznim motnjam zdravlja in obolenjem. Krušen sol se dobiva v lekarnah.

Oglas reg. S. br. 29.613/35.

1275

kakor tudi vsi ostali kmetje in prijatelji kmečkega gibanja. Torej na svidenje dne 24. oktobra v Vinarski šoli na manifestaciji naše kmečke samozvesti in naših pravic. — Odbor.

Naplavljen utopljenec. Nad jezom v Fali je naplavila Drava truplo 55 letnega posestnika Petra Razborja iz Vurmata, katerega so pogrešali že od 24. septembra. Truplo so pokopali na pokopališču v Pušcavi.

Blasnikova »Velika Pratika« za leto 1938 je izšla in se razpošilja za ceno 5 din za vsak ko-mad. Naročila na tiskarno J. Blasnika nasl., Ljubljana, Breg št. 10-12, in se dobi tudi v trgovinah. To je najbolj priljubljeni in najbolj razširjeni slovenski ljudski koledar že od nek-daj. 1447

Obžalovanja vredni slučaj.

Grozno dejanje gluhonemega čevljarja. Na Tezmem pri Mariboru je gluhonemi čevljar Alojzij Uršič prerezal vrat postrežkinji in še sebi. 36 letni čevljar A. Uršič je stanoval na Tezmem na Ptujski cesti 55 s svojo ženo in dvema otrokoma. Pri njem je prebivala tudi 29 letna postrežkinja Pavla Tisnikar, na katero je bil čevljar ljubosumen. Ko se je vrnila Pavla v soboto 16. oktobra zvečer domov in se je hotela podati spat, je Uršič pograbil britev

Ruski sovjeti hočejo dvigniti zlati zaklad carističnih bank

V romunsko pristanišče Konstanca je priplula sovjetska potapljaška ladja s tremi pomožnimi ladjami in vlačilcem iz Odese. Poveljnik tega brodogoja se pogaja z romunskimi oblastmi, da bi mogel s temi ladjami dvigniti parnik »Peter Veliki«, ki leži potopljen na dnu morja pri Balčiku ob južni obali Dobrudže. Ko so boljševiki leta 1920 porazili belo revolucijo generala Vrangla, je skušal ta s »Petrom Velikim« odpeljati ves zlati zaklad carističnih bank v Sebastopolu in Odesi. Pri Balčiku pa je parnik zadel ob mino in se je potopil. Zavoljo tega zaklada bi hotela sov-

Zakopano zlato.

Tine jo je mahnil po polju, ki se je zlatilo od zrelega žita, in zavil čez travnike.

Strmo se dviga na tej strani hrib tik nad Ožboltovo kočjo. Gol je in od kurjega srebra se blešči pečevje. V starih časih se je morala gora udirati in trgati, ker je po bregu nametano skalovje. Vaščani pravijo, da se je tedaj, ko se je hrib zadnjič utrgal, udrila tudi graščina na vrhu in se zasula v sotesko, v kateri izvira Črnski potok. Edino kapelica je še ostala.

Tine si je poiskal v leskovju najdaljšo vejo, ki jo je našel, in je odhitel navkreber h kapelici. Ta stoji kakih dvesto metrov nad vasico. Le malo ravninice je okoli nje, če pa preležeš ozko skalo, stopiš na nekaj večjo raven; tu je bil baje v starih časih grad. Ali preblizu na rob ne hodi! Kajti pred teboj zazija globok prepad.

Danes ni več sledu o gradu, le pečevja je na kupe in na sredi dve veliki skali, višji od človeka, med njima pa tesna razpoka.

Previdno je hodil Tine sem in tja po pečevju. Iskal je in z leskovko brskal, da bi našel — hodnik. Toda kamenje se je tiho in mrtvo parilo v soncu in mu skrivnosti davnih dni ni izdalo.

Pot mu je curljal s čela.

Ali zopet zastoj?

1

Splezal je na eno izmed skal na sredi in se ozrl: Glej, tam je Gradiško! Kako blizu je, ko bi mogel kar naravnost tja dol! Da, takole v tej smeri... pod tistim grmom...

Ko se je nekoliko preveč nagnil, je omahnil, toda v zadnjem hipu še se je ujel in treščil nazaj na skalo. Pri tem mu je ušla leskovka iz roke in je izginila v razpoki med skalama.

Nekoliko trdo se je pobiral. Moj Bog, čisto zmotilo se mu je! Roke so se mu tresle, ko je lezel nazaj dol. Prejšnji pogum mu je precej splahnel.

»Najbolje bo, da grem domov,« je preudarjal; bil je slabe volje.

Toda kje je leskovka?

Saj mora biti tu v razpoki.

Iztegnil je roko in tipal, da bi otipal palico... Ni je.

Tinetu se je za trenutek ustavilo srce.

Ničesar ne otiplje — vse je prazno — naj se steguje, kolikor more, ničesar ni: luknja je brez dna.

Mrzlo in vroče ga je spreletelo:

Hodnik je našel! Hodnik!

Da, vendar!

Prijel je kamenček, ga vrgel v razpoko, položil uho na zemljo in poslušal. Razločno je čul, kako je priletel na dno. Ne bo globlje ko kvečjemu dva metra.

Poiskal je drug kamen, ki je bil gladek in okro-

in je Tisnikarjevi prerezal vrat. Žrtev ljubosumnosti se je koj zgrudila in obležala v mlaki krvi. Nato je gluhošemi še sebi prerezal vrat do kosti in je bil v par trenutkih mrtev. Čevljarjeva žena je vsa preplašena javila grozno dejanje orožnikom in ti so poklicali mariborske reševalce. Reševalci so odpeljali v obupnem stanju Tisnikarjevo v bolnišnico, Uršiča je pozneje spravil pogrebni zavod v mrtvašnico.

Prostovoljno v smrt. Na Pobreški cesti št. 46 pri Mariboru so našli obešenega 56 letnega upokojenega orožnika Emerika Trafelo. Omenjeni je obupal nad življenjem radi neozdravljive bolezni.

Razjasnjen vlom. Na Pobrežju pri Mariboru je bilo pred enim letom vlomljeno v pisarniške prostore tekstilne tovarne Hugo Štern. Ob tej priliki je bilo ukradenih 3000 din. Orožniki so sedaj po enem letu razjasnili ta vlom. Ugotovljeno je, da sta izvršila vlom in tatvino na dosmrtno ječo radi sodelovanja pri roparskem umoru finančnega preglednika Stranjšaka obsojeni Karel Štern in 18 letni delavec Jožef Schwarz, ki je zločin priznal.

Dva velika pretepa. V Hajdošah pri Ptujju je prišlo po popivanju izven krčme do velikega pretepa, iz katerega so oddali tri ranjene v ptujsko bolnišnico. 29 letni Stefan Nachtberger je dobil rane po vsem telesu in je bil zaboden v prsa. Matija Kaisersberger, 23 letni poljski delavec, ima hude notranje poškodbe in je njegovo življenje v največji nevarnosti. 28 letnemu dninarju Andreju Pečniku so razrezali roke in noge. Orožniki so zaprli več pretepačev, kateri se izgovarjajo na nerazsodnost v hudi pijanosti. — Pri Sv. Trojici v Slovenskih goricah sta obležala po pretepu Ernest Fekonja ter Franc Kavčič. Oba so prepeljali v mariborsko bolnišnico s poškodbami na glavi ter hrbtu.

Vlom v gostilno. V Staršah na Dravskem polju je bilo vlomljeno v gostilno Zel. Že izsledeni in prijeti vlomilec je odnesel raznih predmetov za 2000 din.

Okradena trgovca. V Vačah nad Litijo je bilo vlomljeno v hišo trgovca Kristana.

PRI LJUDEH, KI ČESTO TRPE NA ZAPEKI, ZARADI ČESAR NASTAJAJO VRENJA V ŽELODCU IN ČREVESJU, pospešuje se temeljito čiščenje celotnih prebavnih organov s čašico naravne

FRANZ-JOSEFOVE

grenčice zaužite zjutraj na tešč želodec. Z uporabo

FRANZ-JOSEFOVE

grenčice se naglo odpravi plást z jezika, ki je nastala zaradi zapeke, ravnotako pa se tudi doseže boljši apetit.

Ogl. reg. S. br. 30.474-35.

Vlomilec je z železnim drogrom razklenil križ in je odnesel iz trgovine precej platna, perila in živil. Škoda znaša 5000 din. — V deževni noči so vdrli še neodkriti storilci v trgovino Jožefa Libovška v Škalah. Na nezapahnenem oknu trgovine so zlomili ključavnico, nato pa so z drogrom iztrgali železno omrežje iz okna ter prišli na ta način v trgovino. V trgovskem lokalu so vse navskrižem razmetali. Iskali in vzeli so pa samo živila, le nekaj manufakture so si povrhu prilastili. Da bi dobili potrebne vreče za prenos živil, so stresli na kup Kneippovo sladno kavo, otrobe in koruzo ter vse skupaj premešali. Povzročili so trgovcu 3819 din škode.

Ranjen v trebuh. Pri posestniku Skrinjarju v Završju nad Boriškom pri Zagorju so se sporekli pijani fantje. Bajdetov fant je prerezal trebuh Završnikovega, katerega so odposlali s prvim vlakom v bolnišnico.

Policijski pes izsledil požigalca. Med požarnimi nesrečami poročamo, kako je bil v Dragomlju na Kranjskem podtaknjen ogenj v Gradov kozolec. Za izsleditev požigalca so poklicali na pomoč iz Ljubljane policijskega psa. Pes »Aris« je izsledil požigalca v osebi 25 letnega moškega, kateri je že bil nekoč prijet radi požiga in tudi v tem primeru kažejo okoliščine, da je najbrž on požigalec.

Dvo vloma v Kranju in okolici. V Kranju na Prešernovi cesti je bilo v noči vlomljeno v izložbo trgovine »Bata«. Zginiilo je 15 parov najboljših čevljev in no-

gavic. — Na Golniku je bilo ukradenih v odsotnosti domačih posestniku Maliu iz omare 1500 din gotovine.

Izpred sodišča.

Mlad morilec obsojen na 20 let.

Žalostna slika morilčeve preteklosti

Pred senatom mariborskega okrožnega sodišča se je zagovarjal 15. oktobra radi roparskega umora 21 letni delavec Maks Ferš iz Bresternice v župniji Kamnica pri Mariboru. Mladostni nepridiprav ima že pred krvavim dejanjem na vesti dve težki kazni. Februarja 1935 je bil obsojen na dveletni strogi zapor radi razbojništva. Novembra 1936 so mu prisodili radi tatvine osem mesecev zapora. Nobene kazni ni celotno prestal, ker je bil deležen pomilostitve. Kakor hitro je bil na svobodi, se je potepal okrog in izmikal, kar mu je prišlo pod roko. Lastnemu bratu Vilibodu je sunil 200 din in jih je hitro zapil v Mariboru.

Umor Gselmanove

Kratko opisana zloba Maks Ferš je dobro poznal 50 letno Kristino Gselman v Bresternici. Živela je v zadnjem času sama ter najemala po potrebi delavce, katere je dobro in koj po delu plačevala. Radi tega je domneval Ferš pri Gselmanovi denar. Brž ko je bil brez cvenka v žepu, je sklenil, da bo oropal Gselmanovo, kar je tudi storil letos 16. julija zjutraj. Omenjenega dne zjutraj na vse zgodaj se je spravil v bližino hiše Gselmanove na prežo. Po odhodu strank, katere je posestnica oskrbela z mlekom, je stopil Ferš za njo v vežo in jo je smrtno zabodel v srce. Ko se je zabodena zgrudila, jo je odnesel na rami na podstrešje in jo je zakopal pod seno. Nato je preiskal vse po hiši, da bi se polastil domnevanega denarja. Naletel je na borih 165 din in na nekaj obleke. Ukradeni obleko je zamenjal pri svojem bratrancu za samokres.

gel. Zdaj!... Tak... tak... tak... nato je bilo vse tiho.

Tine si je globoko oddahnil in je vstal. Obraz z brazgotino mu je žarel, oči so mu gorele. Zdaj ve, da je prav slutil: tu spodaj so stopnice, kamnite stopnice!

Da, hodnik je!

Nič več ni okleval. Skoraj letel je po hribu navzdol. Ko je prišel do travnikov, pa je zavil na drugo stran — v gostilno k Mrdavsu.

Na vrhu pa čepi kapelica in večerno sonce jo objemlje. Ni lepa, od starosti je osivela. Notri pa stoji na oltarju Mati božja. Starinski je kip in neroden, s sinjega plašča se je barva že davno okrušila. Ali kakor v davnih časih Marija tudi danes še sklepa in dviga roke, ko da ne sme in ne sme nehati s svojimi prošnjami za ubogi človeški rod. Dvajset korakov odhod proti vzhodni strani pa se začne skrivni hodnik, v katerem je nesrečni vitez pred štirimi sto leti zakopal zaklad...

II.

Čim bliže je prihajal gostilni, tem bolj se je obiral. Nazadnje je že jel preudarjati, ali naj hodi tja ali rajši ne. Seveda, Roziki mora povedati, da je našel hodnik. Saj tej je več ko njemu do zakopanega zaklada — ji bo pač napravil to veselje.

Sam se je medtem že precej ohladil. Kaj mu tudi pomaga, če je našel hodnik! Tistih dveh skal živa duša ne more premakniti.

Ko je prišel do Mrdavsa, se je začudil. Pred hišo sta sedeli za mizo dve dekleti. Ena je bila Rozika, Mrdavsova hči, druge pa ni poznal. Domača ni bila, saj domače deklet ne bi niti šlo v gostilno. Precejšen kovčeg je stal zraven nje, videti je bila utrujena, ali ljuba je bila; katere neki je? Tako znana se mu zdi.

»Dobro večer,« je pozdravil bolj Roziko kakor obe. Toda takoj se je zdržnil, kajti z Roziko mu je odzdravila tudi tujka:

»Bog daj, Tine!«

»No —,« je omecoval nerodni Tine in jo je meril izpod oči, »čigava si pa, da me poznaš?«

Nasmehljala se mu je in nekoliko počakala. Toda Tine se ni mogel spomniti. Venomer je mislil le to:

»Kako ljuba je...«

»Saj ni čuda,« je končno spregovorila: »dolgo je že, kar sem zdoma, več ko pet let... marsikaj se je predelalo. Torej Anica sem, sestra —«

»Ožboltova!« je vzkliknil Tine. »Kam neki sem gledal! Saj sta si vendar podobna kakor brat in sestra.«

Anica mu je prijazno dala srečo in Tine bi ji bil najrajši dejal: »Bog ti povrni, Anica!« — tako dobro mu je dela njena prijaznost.

Nekaj časa sta se še menila, Rozika pa se je

jetska vlada parnik sedaj dvigniti.

Golobja pošta

Ze davno prej, nego so ljudje iznašli telegram in telefon, so imeli razna druga sredstva za hitro prenašanje poročil. Najboljša poročevalna sredstva so imeli najbolj divji narodi v Afriki, namreč svoje znamenite bobne, ki so oddajali poročila točno in z neverjetno hitrostjo stotine kilometrov na okoli. Ze mnogo preje, kakor so civiliziranci poznali Morseove znake ali poročanje z zastavicami ali z lučjo. Še starejša pa je golobja pošta, ki jo omenja neki judovski pesnik iz desetega stoletja. Tudi španski potovalec Pero Tafur govori v svoji knjigi »Po-

Po umoru

Po umoru je Ferš zaklenil hišo, odvrnil ključ in je najprej zamenjal, kakor že omenjeno, obleko Gselmanove. Z oropanim denarjem se je podal v Selnico v Golobovo krčmo, kjer je ukradel gostilničarki 400 din. Iz Selnice jo je ubral na svoj dom. Tam je vrnil bratu 200 din, katere mu je malo prej pofatila, 100 din je posodil prijatelju in nekaj denarja je dal svoji materi. Ker so ga vpraševali, kdo ga je založil z denarjem, se je odrezal, da je prenašal za tihotapce saharin preko meje in je na ta način lepo zaslužil. Po umoru je Ferš živel nekaj časa s prijatelji prav veselo, kradel slive po sadovnjakih in so ga prijeli šele 23. julija.

Odkritje zločina

Ker Gselmanove ni bilo na spregled, je bila soseska prepričana, da je ženska šla v Dravo, kakor je večkrat napovedovala. Grozno dejanje je bilo slučajno odkrito, ko je prevzela sestra pokojne Pavla Vrus, gostilničarka pri Sv. Miklavžu na Dravskem polju, kot edina dedinja skrb za posestvo. Vrusov hlapec je 21. julija pri naganju sena s podstrešja hiše Gselmanove zadel na močno razkrojeno truplo pod senom zakopane in so se lotili poizvedovanja za storilcem orožniki.

Zločinec v rokah orožnikov in pred sodniki

Kakor hitro je bilo najdeno truplo Gselmanove, je padel sum krivde na Ferša, ki je zbežal od doma in se je skril v gozd. Orožniška patrulja ga je prijela 23. julija. Prišel je lačen iz hoste in se je hotel doma nasititi.

Pred sodniki se je obtoženi izgovarjal, da ni zagrešil roparskega umora namenoma ter po preudarku, ampak iz jeze. Gselmanova mu ni hotela plačati zaslužka, bi ga naj bila celo oklofotala in radi tega je potegnil bodalo in jo je po nesreči zadel v srce, medtem ko jo je hotel zabosti le v roko. Po nesrečnem smrtnem zabodljaju je odnesel žensko iz strahu pred ljudmi na podstrešje in je tamkaj skril njeno

truplo. Po vrnitvi s podstrešja se je nekoliko ogledal po hiši za morebitnim denarjem.

Z ozirom na mladost je bil Ferš kljub izgovorom obsojen na 20 let.

Slovenska Krajina

Na istem mestu druga nesreča. Iz Sobote poročajo: Zadnje dni ob pol sedmi uri zvečer smo doživeli v Soboti na železniški progi veliko nesrečo. Slučaj je, da niso bile ob življenje kar tri osebe. Nesreča se je zgodila na istem mestu na železniškem tiru kakor pred skoro dvema letoma, ko je bil ob življenje šofer Lokašek. Iz Beltincev je pripeljal tovorni avto gospe Ane Propst iz Gornje Radgone. Na vozilu je bil šofer, delavec Čagran Martin, ena gospodična in 900 komadov perutnine in več zabojev jajc. Iz postaje Sobota je odhajal ob pol sedmih zvečer osebni vlak. Proga ni bila zaprta, avto je vozil preko tira in že je zadela vanj lokomotiva. Železniški stroj je zdrobil zadnji del avtomobila in so se prevrnili vsi zaboji. Delavec Čagran je dobil od razbitega stekla tako hude poškodbe na glavi, da so ga oddali v bolnišnico. Če bi bil privožen avto par trenutkov pozneje na tir, bi bili vsi trije mrtvi. Slučaju in sreči je pripisati, da je bil obrezan samo eden, ostala dva pa sta ostala nepoškodovana. Strlo se je mnogo jajc, pobite je precej perutnine, ostala se je razbežala navse strani. Škoda je precej občutna. Nesreča se je zgodila, ker proga ni bila zaprta in radi teme vlakovodja ni videl lučnih signalov avtomobila. Na kraju nesreče se je hitro zbrala množica. Vsak skoro je bil mnenja, da kolodvor v Soboti ne stoji na primernem mestu in je preveč blizu glavne ceste. Že pri kretanju vagonov nima vlak prostora na kolodvoru in morajo pri premikanju cesto zapirati.

Sobota. Trezin sejem v Soboti je bil letos prav živahen. K temu je pripomoglo lepo vreme, ki je ljudi privabilo na sejem. To je eden največjih sejmov v Soboti. Ljudje so pokupili veliko obutve, oblek za zimo in kuhinjskih potrebščin. Tudi na živinskem sejmu je bilo prav živahno. Največ glav živine so pokupili stajerci in še precej dobre cene so bile. Opaža se tudi, da so lju-

dje zopet prišli malo do denarja, ko so cene živini in žitu poskočile.

Rakičan. Radi pretepov obsojeni. Pred kratkim je naša vas doživela čudovite boje. V vasi je fantovski odsek in sokolska četa. Nekateri od Sokolov so začeli neko nedeljo zvečer izživati naše mirne dečke v gostilni. Ti so se umaknili v privatno hišo. Voditelj izživavev pa je šel v drugo gostilno in tam najel neke tuje dečke iz Gončan. Ti so prišli in z noži vdrl v tisto hišo. Našli so se branili in končno po večurnem pretepanju in kričanju pregnali pretepače iz vasi. Trije voditelji iz Rakičan so pa bili pred par dnevi radi tega obsojeni vsak eno leto pogojno in še plačati mora vsak 300 din kazni v odškodnino za vse, kar so pokvarili in razrezali. Zopet imamo lep zgled »vitezov«, ki ne pustijo pri miru poštenih ljudi. Če bodo taki ljudje vodili društva, pač ne moremo pričakovati iz takih vrst treznih, značajnih in poštenih ljudi.

Grad. Tudi pri nas smo ustanovili »fantovski odsek«. V nedeljo 10. oktobra po maši smo imeli občni zbor. Zbralo se nas je okoli 50 dečkov in mož. Občni zbor je vodil domači g. kaplan Gomboc. Udeležila sta se občnega zbora tudi zastopnika iz Sobote gg. Kerec in Škraban. Po uvodnih besedah g. kaplana je pozdravil navzoče dečke g. Kerec. Pomen in delo v fantovskih odsekih je razložil g. Škraban. V odbor so izvoljeni: Kočar, Kerec, Emberšič in Kerec Viktor. Sedaj pa na delo! Kljub oviram in nezanimanju od vseh strani hočemo tudi mi delati na polju fantovske duševne in telesne vzgoje. Pridružite se nam vsi, ki dobro mislite. Bog živi! Odbor.

Bogojina. V Padaričevi vinski kleti so našli mrtvega domačega 22 letnega sina Antona Padariča. Sedel je na tleh in v rokah je držal eno cevno lovsko puško. Še ni dognano, ali si je sam končal življenje, ali je postal žrtev nesreče.

Vse papirne potrebščine za razne prireditve, kot kreppapir, svileni papir, papir za rože, listje za rože, papirni servijeti, namizni prti, papirni krožniki, tortenpapir — na malo in veliko — v Cirilovi Maribor-Ptuj.

tovanja in doživljanja, kako je večkrat videl v letih 1435 do 1439 golobe, ki so prenašali razna pisma. Pozneje pa, in prav do današnjih dni, so ostali golobje skoro edini prenašalci važnih vesti ob času vojn iz enega tabora v drugega. Med svetovno vojno je nekemu golobu celo uspelo s posebnim aparatom fotografirati sovražne postojanke. — Kako pa je mogoče, da golob pride lahko nezmotljivo v pravi kraj, je še danes uganka. To-liko vedo, da imajo ptiči čutilovito razvit čut za najdenje kraja, v katerem so del časa živeli. To so pa ljudje že davno vedeli, vsaj takrat že — pred tisoč leti — ko so začeli uporabljati prve golobe za pismo-
—

ves ta čas nemirno presedala in je skušala ujeti Tineta pogled. Nazadnje ni mogla več strpeti.

»Ali je kaj novega, Tine?« je hlastno vprašala in ga pomenljivo pogledala.

Vedel je dobro, kaj misli, in je pokimal. Rozika je razširila oči in prebledela od razburjenja.

»Ali si —« je bleknila in takoj utihnila. Anica ne sme ničesar vedeti. Nihče ne sme kaj izvedeti.

S ceste sem so prihajali trije možiki; bili so delavci, ki so gradili pod Martinčevim novo cesto. Tine jih je vse poznal; večkrat je z njimi že pil in kvartal...

Tale prvi, zarjaveli, ki mu čepica zadaj v tilniku tiči, je Ivan, skladiščnik. Še nikoli ni bil Tinetu tako zoprni kakor danes. Baraba! si je mislil in se nakremžil. Ivan pa je počasi meril korake, stopil k mizi in se brez sramu razkoračil pred Anico in zazijal vanjo, da se je ta nejevoljno obrnila.

»Salabolt,« je Ivan zacmokal, »kje pa si to dečlo vzela, Rozika? Tu pa imava kaj gledati, Tine, kaj?«

»Molči!« je zabundal Tine in stisnil pesti v hlače, kajti Ivanovo vedenje mu ni prav nič ugajalo. Ivan je mignil z rameni in pomežiknil.

»Oh!« je zategnil. »Ali sem kaj narobe zinil? Nisem vedel, da sta ženina in nevesta. Pa brez zamere!«

»Ne delaj neumnih norcev, ti rečem!« je vzrotil Tine in ves zardel. Oni je koj uvidel, da je Tinetu zares, in se je ognil.

»Je slabo vreme danes za nas tu zunaj,« je dejal tovarišema. »Pojdimo rajši v hišo! Rozika, prinesi nam pijačo!«

Vsi trije so se zasmejali in odtorkljali v hišo.

Rozika ni šla nič rada za njimi, pa je morala. Gostilna je pač gostilna, postreči je treba vsakomur, kdor ti plača, oče pa danes ves popoldne spi, ker je bil ponoči pokonci.

Anica je vstala in si je pogladila svojo preprosto svetlomodro obleko.

»Iti moram,« je rekla tiho, ne da bi Tineta pogledala, »sicer me bo lovila noč, preden bom doma. Mati in Ožbolt ne vesta, da pridem danes; sem za nekaj dni bolj zgodnja, kakor sem mislila. Zbogom tedaj, Tine...«

»Zbogom, Anica!«

Pobrala je kovčeg in šla. Tine je videl, da je težek, za Anico gotovo pretežek. Ko bi ga mogel namesto nje nesti, rad bi ga, da bi ga njej ne bilo treba. Toda ponuditi se ji noče; dejala bi morda, da je vsiljiv, ko bi zdaj hotel z njo.

Izenada ga je prijela Rozika za ramo:

»Zdaj, Tine! Hitro povej!«

(Dalje prihodnjič)

Vse šolske potrebščine

dobite najceneje in najbolje v prodajalnah

Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in Ptuj!